

Περιεχόμενα

Σελ.0

Εισαγωγή

Σελ.1

1A. Από τον Αλιέντε στον Τσώσερ μέσω Βισκόντι

1B. Ο Όμηρος συναντά τον Τσώσερ (ή τον Μποστ; Ή κάποιον συλλογικό θαυμαστή του Μποστ;)

Σελ.2

2A. Singtanks αντί Thinktanks, μια άλλη Ελληνική ιδιαιτερότητα

2B. Από το σάουντρακ στο σενάριο, εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Γκάτσος

Σελ.3

Δείγμα 1:

Overground, ο Κουστουρίτσα συναντά τον Τομ Ρόμπινς και ο Μπρους Σπρίνγκστην συναντά τον Σικελιανό

Δείγμα 2:

Mount Bushmore, ο Τομ Ρόμπινς συναντά τον Νερούδα

Δείγμα 3:

Λυσ'στρατάκι, ο Αριστοφάνης συναντά τον μπιν Λάντεν

Δείγμα 4:

Mikis as singtank by himself

Σελ.4

So what? (=Και λοιπόν;)

Εισαγωγή

Από τα πρώτα άρθρα που διαβάσα σήμερα, Σάββατο, στο «Δρόμο της αριστεράς», ήταν το εξής (editorial) που αναρτηθηκε απο Παρασκευή και διακινήσα βάζοντας από κάτω του με *italics* κι ένα συντομο σχόλιο (οσο αυτονόητο όσο και το άρθρο)

Μια συνολική πρόταση για τη χώρα που να αρχίζει από την κοινωνία και να βαδίζει μαζί με την κοινωνία

<https://edromos.gr/mia-synoliki-protasi-gia-ti-chora-pou-na-archizei-apo-tin-koinonia-kai-na-vadizei-mazi-me-tin-koinonia/?amp>

Το ότι ο το άρθρο δεν λει ποια είναι η ζητούμενη πρόταση, αλλά απλως εξηγει γιατί πρέπει να είναι ζητούμενη, το καθιστά βεβαία αυτονόητο αλλά, οκεν, όχι και ανοητο αφού καμία φορά κοντευουμε να μη καταλαβαινουμε ουτε τα αυτονόητα. Εντάξει οι δημοσιογραφοι δεν υποτιθεται ότι θα ανακαλυψουν και τετοια ζητούμενα, αυτό είναι ευθυνη των πολιτικων. Οι πολιτικοι περιπου φερονται και σαν να λενε «αφου θεωρειτε αυτονόητο ότι ειμαστε αχρηστοι, αρα απο μας περιμενετε τετοιο ζητούμενο; Εμεις ειμαστε υποχρεωμενοι, για να επιβιωσουμε, να κανουμε απλως βελτιωσεις της εικονας μας, όσοι εχουν χρονο και δεν εχουν τετοιες εγνοιες, αυτοι να βρουνε τετοιες προτασεις» Αρα; Αρα ας δουμε συντομα και καθαρα ο καθενας μας (το καθαρα αυτοματα φερνει και συντομία) σε τι τετοιο φαυλο κυκλο ειμαστε ο καθενας μπλεγμενος και ας αλλαζουμε όσο μπορούμε εκει τα κουσουρια μας, και οσες συνεπειες (μικροτερης κλιμακας βεβαία) δημιουργουν σε οσα κι οσους εξαρτωνται, απο μας. Και για οσα δεν μπορούμε να επηρεασουμε άλλους ή καν τους εαυτους ας κανουμε παν ότι μπορούμε για οσους απο καπου βλαπτονται απο την ανημπορια μας.

OK, για να'μαι συνεπης ας πω και κανα πρακτεο, όμως με δεδομενα τα δικα μου κουσουρια και για να μη υπαρχει ατμοσφαιρα να κοβει κανεις φλεβες ας την πω σε κοντεξτ νεανικης δροσιας με παρεα φανταρων 19 ως 21 χρονων στη Σάμο, όλοι οικοδόμοι, που με πηγαν σινεμα που επαιζε το «Μπούλιτ» και «θα μου θύμιζε του Σαν Φραντζισκο τις ανηφοριες που θα ειχα δει απο κοντα» αλλά με πήρε ο υπνος (σημ: Στο στρατο αν εισαι >25 χρονων σε λεν «πατερα» και γυρω στα 30 σε λεν «παππου». Ήμουν 29) Τάκης: «Ρε τρελλόγερε, αν δεν υπαρχει βιβλιο μπροστα στα ματια σου το μυαλο σου δεν εχει αντικειμενο και παει για υπνο; Να μου αφιερώσεις μια φορα πεντε λεπτα απο τη ζωη σου να μου πεις γιατί ζεις και δεν πεθαινεις» «Γιατι να πεθανω;» «Ήθελες να μαθεις φυσικη εμαθες, ήθελες να παντρευτεις παντρευτηκες, ηθελες να χωρισεις χωρισες. Ε, αυτα είναι όλα. Τι αλλο νομιζεις πως θα συμβει στη ζωή σου; Αυτα υπαρχουν» Ντίνος: «Ρε λοχια τι ειχες εναντιον του Μπουκόφσκι και τον ξέχεζες προχτες στο φυλάκιο; Τρελλογερος αυτος τρελλογερος κι εσυ, πορνογερος αυτος πορνογερος κι εσυ» Βαγγέλης: «Α, με τον Τσιμπουκόφσκι εχει επαγγελματικο ανταγωνισμο. Κι ο λοχιας γραφει. Εχει ενα σακκιδιο γεματο σελιδες στη ντουλαπα Σάββας: «Α, γι'αυτο πας ρε τρελλογερε καθε τοσο στην ντουλάπα και πασπατευεις το σακκιδιο; Εγω νομιζα πως εισαι κατι σαν του Εβραιους που πανε καθε τοσο και χαιδευουν το τσουβαλι με τις λιρες». Αν ξαναπιανόταν το νημα αυτης της συζητησης απλως θα ήταν «...να μου πεις γιατί ζεις και δεν πεθαινεις.....ήθελες να ξαναπαντρευτεις την ιδια γυναικα, την ξαναπαντρευτηκες, ήθελες να διδασκεις σε παιδια φυσικη διδασκες, παιδια δεν εχεις, η γυναικα σου πεθανε, δεν διδάσκεις επειδη πηρες συνταξη, ε, αυτα ήταν όλα. Τι αλλο νομιζεις πως θα συμβει στη ζωή σου; Αμα εισαι ολη μερα οθόνη ή στο κρεββατι, το πολύ-πολύ να σκεφτεσαι τσόντες, αλλά και σαν αναποδογυρισμενη χελώνα να'ναι καποιος τσόντες να σκεφτει μπορεί, χαίρω πολύ». OK, ας τα πούμε και «πιο κυριλέ»: πες ότι τελεις εν αργια ή απεργια ζωής ή εν αργη αυτοκτονία, ή και σε ζώσα αποσύνθεση ή έστω σε καποιο ειδος επίγειας μετα θάνατον ζωής (λόγω μη υπαρξης καποιου δικού σου προσωπικου συμβάντος να αναμενεις) Σημαίνει ότι είσαι τόσο άχρηστος για την ζωή ή την Ελλάδα ή το κομμα ή...ή..ή.. που είσαι μονο για ν' αφιερωσεις στον εαυτό σου κανα στιχο του Γκάτσου για τους μαθουσάλες πολιτικους; («για να σωθεί η Ελλάδα στους καιρούς τους ύστατους βρείτε κάπου ένα καιάδα και γκρεμοτσακίστε τους») Ακόμα και τον Λιαντίνη που βρηκε μόνος του καιάδα (τον γνωστο καιάδα μάλιστα) μ' άλλο ματι τον βλέπει κανεις μετα απ'τα εξής δυο λινκ: <https://youtu.be/VIR5ps8usuo> , <https://www.news247.gr/-otan-gkotsopoylos-synantise-ton-liantini-.7527135.html>

1Α. Από τον Αλιέντε στον Τσώσερ μέσω Βισκόντι

[Mount Bushmore abstract.pdf](#)

Μια φορά στα γυρίσματα του «Ο αθώος» (του ντ'Ανούντσιο, με Λάουρα Αντονέλι και Τζιάν Κάρλο Τζανίνι) ο Βισκόντι ρώτησε τον υπεύθυνο σκηνικών αν ένα κομοδίνο εποχής είχε μέσα στα συρτάρια του τα «δέοντα» πετσετάκια κι εκείνος είπε «όχι, δεν φαίνονται στο πλάνο» κι ο Βισκόντι έξαλλος είπε «και τι σχέση έχει αυτό; Κι ας μη φαίνονται, επηρεάζουν την ατμόσφαιρα». Παρομοίως κι ας μη φαίνονται στο σενάριο του tragicomix “Mount Bushmore” τα πορνο-στιχάκια, επηρεάζουν την ατμόσφαιρα, άρα τα μετέφρασα*

1Β. Ο Όμηρος συναντά τον Τσώσερ (ή τον Μποστ; Ή κάποιον συλλογικό θαυμαστή του Μποστ;**)

[Homer meets Chaucer.pdf](#)

*Υπήρχε κι άλλος λόγος, το κόμικς ήταν περίληψη εκτενέστερης βερσιόν όπου φαίνονταν τα στιχάκια και επίσης, και πάνω απ'όλα, «και φημί κ'ουκ απαρνούμαι το μη» (και αν το απηρνούμην τότε θα με πρόδιδε το «θέλει ο μεταφραστής να κρυφτεί κι η χαρά δεν τον αφήνει» και επίσης, έτσι κι αλλιώς, such a task (like the translation of such verses) is its own reward)

**Φημολογείται ότι τα εν λόγω «Ομήρου έπη γράφτηκαν από πολλούς μαζί φοιτητές του ΕΜΠ στο ημιυπόγειο καφεενεδάκι απέναντι απ'την είσοδο του Πολυτεχνείου από Στουρνάρη

2A. Singtanks αντί Thinktanks, μια άλλη Ελληνική ιδιαιτερότητα

Όλοι (λίγο πολύ) συμφωνούμε ότι μέχρι και τις παρούσες (τρεις) γενιές ένα μεγάλο μέρος του συλλογικού μας ψυχισμού στην Ελλάδα πλάστηκε όχι από την οικογένεια ή το σχολείο αλλά από τον συνδυασμό αυτών με τα γύρω μας τραγούδια (και τη μελωδία τους και τους στίχους τους) Για το αν αυτό είναι καλό δεν συμφωνούμε όλοι, αλλά όσους συμφωνούμε μας πιάνει καμιά φορά η μανία να «περάσουμε» και σε ξένους τα “vibes” που περνάνε σε μας οι μελωδίες κάποιων τραγουδιών μεταφράζοντάς τους τους στίχους με τρόπο τραγουδήσιμο και στην γλώσσα τους, αν την ξέρουμε, πχ να περάσουμε τα αισθήματα που μας γεννά για μετανάστες το «στη Σαλαμίνα» των Γκάτσου-Ξαρχάκου (πχ ως εξής: https://www.youtube.com/watch?v=ZFdQTB_Q-Oo ...Mother who worked around in ports and harbors/full of your pride and smile well kept behind doors/mother whose trip to here makes my voice tremble/displaced from house and bed you just remember/you could not take with you your daughter's cradle...) Προσωπικά θεωρούσα ότι μεταφράζοντάς τα τά καταλάβαινα/ένιωθα καλύτερα κι εγώ, λές κι ήμουν κι εγώ ξενόγλωσσος και μου εξηγούσα τι έλεγαν ο ποιητής κι ο συνθέτης και με είχε πιάσει μια φορά η μανία να κάνω μια «μπάνκα» μεταφρασμένων τραγουδιών (τότε επί Αρσένη με τις μπάνκες προβλημάτων, αλλά αργότερα την είπα σίνγκτανκ κατά το θινκτανκ). Δεν κράτησα καμιά αλλά ολόκληρες απορροφήθηκαν μέσα σε τεράστιες «σαπουνόπερες» που έγραφα (με πλήρεις διαλόγους κλπ) των οποίων την απλή πλοκή ονόμαζα θινκτανκ (αλλά εννούσα thought-tank, σύνολο σκεψεων, όχι σύνολο καποιων thinkers, θα δουμε δειγματα σε λιγο) και το σάουντρακ (το σύνολο των λινκ των τραγουδιων που θα ηταν υποκρουση) το ονόμαζα, λοιπόν, σινγκτανκ. Αν είχε κάποιος λοιπόν το θινκτανκ, δηλαδή την πλοκή, και το σινγκτανκ, δηλαδή τι αισθήματα του γεννούσε, και παρενεβόλε και τι ατακες του ερχονταν στην διαξαγωγή της πλοκής εφτιαχνε ένα έργο. Επίσης αυτά τα εφαμοζάμε με τους μαθητες σε γιορτες 17N άρα ατάκες, κινήσεις, μορφασμούς κλπ δεν τα εφτιαχνα μονος μου αλλά απο ιδεες, αυτοσχεδιασμούς και προτροπες παιδιων που παιζανε. Και τελικα και η πλοκη η ιδια απλως αυτοσχεδιασμός ηταν επι του αρχικου δεδομενου που ηταν τα τραγουδια, δηλαδή τα συναισθηματα που μας υπεβαλλαν οι ποιητες και συνθέτες που τα ειχαν νιωσει και μας τα μετεφεραν και μας τα γεννουςαν κι εμας. Στις δε «σαπουνόπερες», που όπως θα δουμε ειχαν και διαφορετικα κοντεξτ κι όχι αυτα των γιορτων, απλως χρειαζοταν, για τα αντιστοιχα συναισθηματα, μια όχι μεταφραση αλλά recontextualization όπως στις επιθεωρησεις που να ταιριαζει με τα νεα δεδομενα (πχ όχι 17N 1973 αλλά 11/9 1973 ή 11/9 2001) **ΟΜΩΣ:** τι αποδεικνουν αυτα για οτιδηποτε εκτός προστασίας σχολικου/οικογενειακου περιβαλλοντος;

2B. Από το σάουντρακ στο σενάριο, εμπρός στο δρόμο που χάραξε ο Γκάτσος Γνωστή ιδιορρυθμία του Γκάτσου ήταν ότι, συνήθως, αντί να γράφει ποιήματα προς μελοποίηση έβαζε στίχους σε οργανικά κομμάτια ή σε κομμάτια με άλλους στίχους πχ βλ. τον «χορό των σκυλιών» των «Αντικατοπτρισμών» που στο “Reflections” δεν είχε λόγια ή βλ. το «Κεφάλ» το οποίο στο “Reflections” (που προϋπήρχε) είχε αγγλόφωνους στίχους που δεν έχουν σχέση με τους ελληνικούς που ξέρουμε. Αρα; Αυτό μονο είναι ο ποιητης; Παιρνει μια γκαμα συναισθηματων του ανθρωπινου ψυχισμού, την προβαλλει σε οποιο, πραγματικο ή βεβιασμενο, ανάλογο βρει, μετραει συλλαβες, αλλαζει λεξεις με συνωνυμες για να βγουν ριμες, και ετοιμος; Αυτό είναι μια κοπτοραπτική που μπορείς να την κανεις στα παντα, απο βιογραφίες φυσικών μέχρι τσόντες ή συνταγες μαγειρικης. Ξερούμε βεβαια οτι δεν ειν’ αυτη η δουλεια του ποιητή! Όχι απλως εχει και αντεννες για να προσλαμβανει τι γινεται παντου γυρω του στους υπαρκτους καθημερινους ανθρωπους της εποχης του, οπως πχ ειχε ο Τσιτσάνης (περαν του τι ηταν ως συνθετης και ως δεξιοτεχνης), όχι μονο εχει (σαν τον Γκάτσο) και απεραντες γνωσεις ιστοριας κ.α. για να καταλαβαινει ει δυνατον καλυτερα και τι συμβαινει γυρω του για να πει και κατι παραπανω σε οσους θα ηθελαν να τον ρωτησουν και κατι, αλλά και, συχνά, εχει συμμετασχει εξ ισου με τους γυρω του, ή και πολύ παραπανω απο αυτους, στην πράξη που απαιτουσε η γενιά του. (βλ. Ελύτης, Θεοδωράκης και τόσοι άλλοι της γενιας τους)

Δείγμα 1:

Overground, ο Κουστουρίτσα συναντά τον Τομ Ρόμπινς και
ο Μπρους Σπρίνγκστην συναντά τον Σικελιανό

Thinktank part:

Μετά το Underground ο «Κουστουρίτσα» βλέπει τον βομβαρδισμούς του NATO στην Γιουγκοσλαβία του '98 από το Overground, ένα διαστημόπλοιο που έχει αστροναύτες κάποιους ήρωες του Τομ Ρόμπινς που προσελήφθησαν κατά την «χίππικη» στροφή της προεδρίας του Κλίντον. Το space movie ακολουθείται από ένα road movie του καιρού της 11/9 και της αναζήτησης του μπιν Λάντεν με τους ίδιους πρωταγωνιστές που καταλήγει σε ένα νησί του Αιγαίου λιγα χρόνια πριν γίνει γνωστό επειδή γυρίστηκε εκεί το Mamma mia.

Singtank part: [Overground's links.pdf](#)

Δείγμα 2:

Mount Bushmore, ο Τομ Ρόμπινς συναντά τον Νερούδα

Thinktank part:

Όσοι από τους παραπάνω ήρωες του Τομ Ρόμπινς επέζησαν στο road movie συναντούν ομάδα ακτιβιστών στην Αμερική που έχοντας διαβάσει στο Znet το διάσημο άρθρο του William Blum* με την ακόμα πιο διάσημη τελευταία φράση** έχουν συλλάβει ένα κόλπο πώς να κάνουν πρόεδρο έναν ήρωα του Τομ Ρόμπινς και αυτός να κάνει αντιπρόεδρο τον Blum ώστε αν σκοτωθεί ο πρόεδρος να μη σκοτωθεί (τουλάχιστον όχι αμέσως) και ο Blum.

Singtank part: (βλ. σελίδες 81-97 του μεθεπόμενου «δείγματος», από Μίκη)

Δείγμα 3:

Λυσ' στρατάκι, ο Αριστοφάνης συναντά τον μπιν Λάντεν

Thinktank part:

(A mistake in the bin Laden search by Echelon leads Americans to a village on an island of the Aegean as his hideout, and idylls are developed between soldiers and schoolgirls...)

Singtank part:

(βάζω και τα δυο μέρη ενωμένα και πηδώντας τους διαλόγους αυτόματα μένουν μόνο λινκ)

[Λυσιστράτη εν Γλώσση \(1-50\)&Lysistrata in Glossa Skopelos \(50-93\) Αίγλωσσο
αντιπολεμικό μιούζικαλ.pdf\)](#)

Δείγμα 4:

Mikis as singtank by himself

[Composer-for-all-seasons for our season.pdf](#)

(the music links with the translated lyrics start at page 38. The rest is a long letter , in English, on historical and biographical stuff)

*Με τίτλο «Πώς θα έλυνα σε 4 μέρες το πρόβλημα τρομοκρατίας αν ήμουν πρόεδρος των ΗΠΑ» . Μέχρι κι ο μπιν Λάντεν το 'χε αναφέρει σε ένα από τα βίντεό του από το κρησφύγετό του**.

**Η τελευταία φράση του άρθρου ήταν «Την 4^η μέρα θα ήμουν νεκρός»

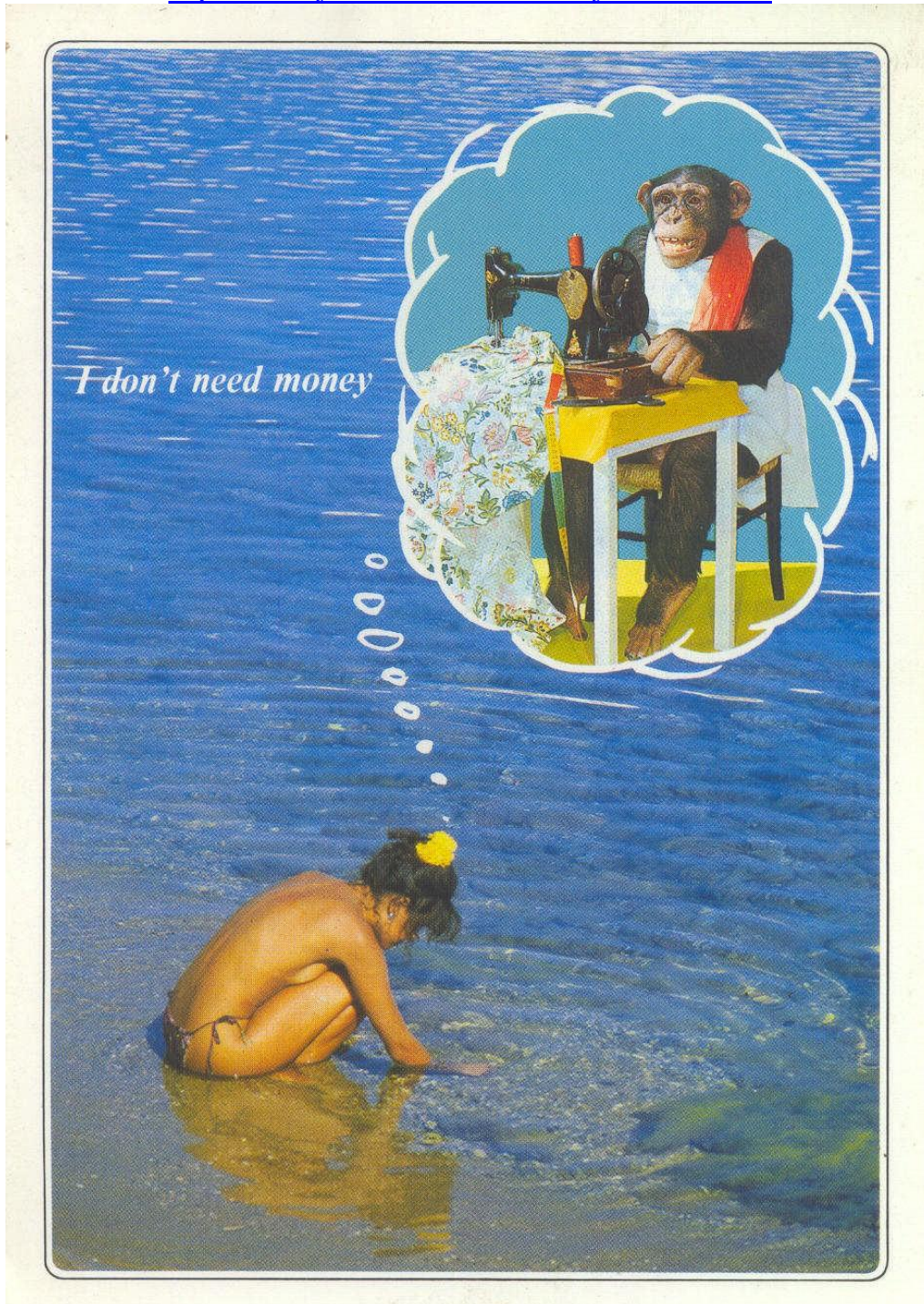
So what? (=Και λοιπόν; Βάφονται αυγά με πορδές;)

*When any country's rock knows what to be nostalgic about
and what to be sarcastic about ...*

...ο ήλιος είναι βέβαιος για τον κόσμο

<https://www.youtube.com/watch?v=grVUdSm278o>

<https://www.youtube.com/watch?v=yO6IVVK9J80>

<http://www.youtube.com/watch?v=vrLxb-DVAmw&feature=related>

*When not obscur'd anymore,
this is the form of the Angelic Land (for US too)*

this world the small the Great:

